

Н.Ю. МАРДУС, к.е.н., доцент, м. Харків, НТУ «ХП»

Д.Л. СЕЛЮКОВ, студент, м. Харків, НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Найбільш поширеним у світовій практиці є таке поняття аудиту як функції управління.

Аудит в Україні почав розвиватися з набуттям незалежності, після виходу Закону України “Про аудиторську діяльність” [1]. У кінцевому підсумку аудит являє собою досить високу форму організації і реалізації економічних ідей.

Аудит – системний процес одержання (збору) інформації про економічні дії та події з метою встановлення рівня її відповідності до визначених (установлених) критеріїв і подання результатів зацікавленим користувачам.

Основні завдання аудиту фінансової звітності є збирання та оброблення достовірної інформації про господарсько-фінансову діяльність суб'єкта господарювання і формування на цій основі аудиторських висновків.

Методичні підходи до аудиту фінансової звітності полягають у сукупності способів і прийомів, за допомогою яких ведеться дослідження предмета та об'єктів аудиторської діяльності. Передусім це загальні методичні прийоми, такі, як індукція, дедукція, документування, оцінка, групування й узагальнення інформації [2].

Особливе значення надається стандартам висновків. У них насамперед викладається інформація про те, що баланс і фінансова звітність подані відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського фінансового обліку та фінансової звітності.

У зв'язку з тим, що в процесі проведення аудиту розв'язується велике коло питань, пов'язаних із різними функціями управління, в аудиті використовуються прийоми та способи різних галузей знань (економічно–математичні, статистичні методи, методи системного аналізу, експертних оцінок, прийоми і способи бухгалтерського обліку, економічного аналізу, контрольно–ревізійної роботи).

Річна фінансова звітність та інформація, що в ній міститься, необхідні й широкому колу споживачів. Багато споживачів фінансової звітності, що підтверджується аудитором, використовують її як основне джерело отримання доказової інформації про бізнес підприємства, оскільки вони не мають практичної можливості отримати потрібну додаткову детальну інформацію.

Аудитор підтверджує фінансову звітність, що готується згідно з чинною

інструкцією зі складання фінансової звітності або згідно з міжнародними обліковими стандартами (МОС) чи іншими наявними вимогами до фінансової звітності, яка має бути подана користувачам і яка має розцінюватись як фінансова звітність [2].

Таким чином, метою аудиту фінансової звітності є висвітлення аудитором висновку про те, чи відповідає фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах інструкціям, які регламентують порядок підготовки і подання фінансових звітів.

За результатами аудиту складається аудиторський висновок про реальний фінансовий стан суб'єкта господарювання. Отже, метою проведення аудиту є складання аудиторського висновку про фінансовий стан суб'єкта, що перевіряється.

Таким чином, організація аудиту фінансової звітності насамперед передбачено методикою формування в обліку інформації про господарську діяльність підприємства, а саме про доходи і витрати підприємства та її розкриття у фінансовій звітності.

Список літератури: 1. Про аудиторську діяльність: Закон України № 3125–ХІІ від 22.04.1993 р. // Закони України. Т. 5. – К. : Ін-т Законодавства Верховної Ради України, 1996. – С. 103–112. 2. Мардус Н. Ю. Аудит : навч. посіб. / Н.Ю. Мардус, О.О. Фальченко: за ред. Л.Л. Яковлева. – Х. : НТУ“ХПІ”, 2014.